

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

XV. De lenonibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

etarum, vel nomine eorundem reorum & testium, vel alii etiam extra carcera existentium nomine corundem carcatorum nuncium, epistolam, literas, vel (ut vulgo dicitur) ambascias ferre, ab eo ejusdem iudicis & Procuratoris sifcalis licentia, ultra poemas eis à jure vel statuto infictus, poemam relegationis in perpetuum, vel ad tempus ad tritemes, & si qualitas facti exegerit, & iudicis videbitur, etiam ultimi supplici incurere, & puniri debet pricipimus & mandamus, sicq; per quod fungentes judices quavis auctoritate fungentes puniri & condemnari, & non aliter, declaramus. Rom. 23. Jul. 1568.

TITVLVS XIV.
DE MONETARVM TONSORIBVS.
Pius Quintus.

Ultimi supplici pena applicatur aurea & argentea moneta tonsore.

CAP. I.

CVM nil magis humanae vita commercio sit necesarium, quam pecuniarum usus, que hominibus cuncta humano vicini necessaria praebent: decet Romanum Pontificem ad exlibenter intendere, per qua pecunia ipsa non solam non adulterentur, verum etiam in primis illarum statu ab omnibus illis se conserventur. Quod, & si cunctis in locis, principi tamen in hac alma urbe nostra, quam gloriosi Apostolorum Principes martyris suo confecrarent, & ad quam veluti communem omnium gentes undequaque concurrunt, singulisque alias dominis, terris, & locis, nobis & fedi Apothecis mediate vel immediate subjetis, curandum est, ut ad illam venientibus vitorum exempla non proponantur, & quibusvis peccandi materies succidatur. Attendentes itaque quidam licei monetarum aerarum tonforibus ultimi supplicii de jure sit inflictus pena, argenteas tamen monetas conditibus fati minor pena imposita sit. An animo revolentes, quam par sit utrūque delitium, cum ii qui argenteas minuint, nulla alia de causa ab aurearum mutilatione, nisi ob carum defitum, subsistant, ac propriece eodem iuri rigore, in utroque favendum esse, aquam reputant. Motu simili, &c. hac nostra perpetuo valitudo constitutio flatur, eos qui argenteas tendunt monetas, ultimi supplicii, & ea qua aureorum tonforos haec nos puniri sunt, & de jure puniri debent, pena puniendo esse, & ita ab omnibus, quibusvis officium non tam in alia urbe nostra, quam alibi in toto statu Ecclesiastico commissum est, quois nomine censeantur, & quavis auctoritate præfulgeant, injunctum est, puniri volumus & mandamus. Difficius inhibentes singulis terrarum, locorum, & civitatum dominis temporibus ne iudices prefatos in præmissis hoc modo faventes, sub excommunicatio, &c. impedit, molestare, vel inquietare audiant, vel profanant.

TITVLVS XV.
DE LENONIBVS.
Paulus Quartus.

Lenorum sordidum & turpe lucrum ex profitione virginum corradens pana.

CAP. I.

Lenes & lenz, circa prostitutionem masculorum versantes, & cum eis circa prostitutionem ipsam agentes, vel consentientes, necnon lenones & lenz, pueram, seu aliam juvenculam invitam afflentes, & ad necessitatem nutrientes, ac postmodum profitentes, & lucrum ex eius prostitutione capantes, quorum fuerint ultimo supplicio afficiantur. Hi vero qui corruptio comite stuprum pueri suaserint, aut puel-

lam virginem super violatione ipsius pudicum interpretentur, seu ad hoc ei quicunque donaverint, vel prouocaverint, id aſſequentur, deducant, ac domum illa locis commissorum fecerint, flagio perfetto, capilli non portantur, eo autem imperfecto, in aliquam illam deportentur, & imbi perpetuo relegantur, & quin prelatis comites corrupti fuerint, si eis poena fabriqueretur, in catenis vero casibus lenones & lena hypocrisoi, quae cateno lenonii artem exercuant, fulmis prout publice caſi, ab hac urbe perpetuo exilare cogantur. Si qui domos suos eisdem lenonibus vel lenis de exiliis locaverint, vel si ignorantes id fecerint, nullumquam hoc eis notificare fuerit illos expolent, item si locatam eo ipso amittant, & exaltare & non effluvi preventur, & spoliuent, & infra pesam ailefectorum autri ab eis aſterendorum, & in piaſu ailefectorum ipso facto incurront.

TITVLVS XVI.
DE CONCVBINARIIS ET FOL
nicacoriis.

Leo X. In Concilio Lateranensi.

In publico concubinario anno ad tertie diebus Synodus
vinalis ordinari, ut omnia fortiorata frustra in lau
rari extinguit, legi divine auctoritate expedita.

CAP. I.

Sicutimus quidcunq; clericos cuiusq; conditionis, status, religionis, dignitatis, etiam prof
ficialis, vel alterius praeminentia fuerit, non pot
bit praefertur post duos menses post eundem praefertum public
ationem in Ecclesiis cathedralibus sedam, quamq; fol
cefanii omnino facere tenentur, potquam praef
erit ad eorum notitiam pervenient, publicus concubinatus
per actionem fructuum omnium beneficiorum nov
trum membrum. Partio si ipso facto sufficiat, quoq; sua
superior fabricam, vel aliam evidenter fabricam
utilitatem, ex quibus si fructus percipiuntur, conserva
nebon huiusmodi publicum concubinatum, ut primit
alem esse noverit, mox fuis superior nonere resente
ut infra brevissimum terminum concubinatum dimitt
& si illam non dimiserit, vel dimisit seu aliam public
refumpserit, jubemus ut ipsum omnibus fuis benefici
omnino priuet. Et nihilominus illi publici concubinatu
usq; quo curerit per hos superiores post ipsorum con
cubinarii dimissionem, manifestetur, ut eadem
nem fuerit dispensatum ad futuramque honorum,
dignitatum, beneficiorum, officiorum, et ceterorum
inhabiles; qui si post dispensationem refusa voleat
huiusmodi publicum concubinatum redire, haec
alijcius dispensatio ad prædictum profus inhibe
bitur: quodque si hi ad quæstum correcto pen
eos, ut prædictum est, punire neglexerint, rerum pene
rest in ipso de negleſtu, quam illi pro concubin
atibus omnibus digna punitione animadversentur. In
Concilii etiam provincialibus, & synodalibus adfer
tales punire negligentes, vel de hoc certe difficili
erit per suspensionem à collatione beneficiorum vel
alia condigna pena severiter procedatur: & si quoniam
definitio ad nos & sedem prædictam spectat, per concilium
provincialia aut superiores proprii concubinatus pro
prietatis.

a Conclitum Tridentinum idem iugis cap. 24. clausis con
cubinarii beneficiorum privationem & excommunicationem, inde
b istem formam pani in concubinarios adhibentur. Conclitum
monf. sub Eugenio II. cap. 2. in 3. Tom. Concil. pag. 54. & aperte
in Concilio Ossian. cap. eis forte 3. Tom. Concil. pag. 54. & alio
scilicet 4. Tom. Conciliorum.